

Taekwondos historie

Sabumnim Johnny Gramberg
2020

Indholdsfortegnelse	2
Forord	3
Kwans	4
Sammenlægningen	10
Korea Tae Soo Do Association	11
1955 og årene frem	12
Den magtfulde	15
Relationen til Danmark	17
Fusion af kwanerne	17
Den næste i rækken	18
Danmark i dag	19
Afslutning	20

Forord

Oftes siges der at Taekwondos historie strækker sig over flere tusinde år.

Det blev efter sigende brugt til at forsvare sig mod angreb fra vilde dyr. Det er i hvert fald hvad vi kan læse på bl.a. taekwondo.dk og rigtig mange andre steder i både Danmark og udlandet.

Naturligvis kan det ikke bestrides at man har sloges i oldtiden, men det har intet med Taekwondos historie at gøre.

Det er rart at kende lidt til Koreansk oldtidskundskab, men systemet Taekwondo er ikke så gammelt, som det har været påstået i nu 50 år. Vi vil komme tilbage til hvorfor det blev en del af den første historie vi fik fortalt i forbindelse med tilblivelsen af Taekwondo.

I mange år blev der ikke sat spørgsmålstegn ved, om det Sydkorea havde fortalt os, var rigtigt. I dag har rigtig mange historikere dykket ned i fakta, og pillet Sydkoreas historie fra hinanden.

Der findes stadig flere versioner af Taekwondos historie, og vi får nok aldrig kogt det ned til én version. Det afhænger naturligvis også af den mund der har fortalt den, og de ører der har hørt den.

Koreanerne har ikke fra starten været gode til at nedskrive hvad de gjorde, men hvem kunne også vide at Taekwondos historie ville blive et emne man ville diskutere i 50 år, før sandheden kom frem.

Vi er nået til et punkt i historien, hvor 1. generations mestre er væk, og mange 2. generations mestre er også væk. Der er ikke flere til at fortælle historierne, som ingen skrev op, den gang i 40'erne og 50'erne.

Jeg har gennem de sidste 10 år, indsamlet og oversat en del materiale omkring Taekwondos historie, bl.a. oversatte jeg i 2014 Scott Shaws "The History of Hapkido, Taekwondo and the Korean Martial Arts". Jeg oversatte den frit til "De koreanske Stilarter" og den kan findes bl.a. på DTaFs hjemmeside.

Johny Gramberg
2020

Kwans

Der var fem hovedskoler, og 4 skoler der udsprang fra hovedskolerne. Skolerne gennemgås i dette kapitel.

Song Moo Kwan

Byung Jick Ro grundlagde den 11. marts 1944 Song Moo Kwan, som den første kwan. Ro begyndte i 1936 at studere Shotokan Karate sammen med Chung Do Kwan grundlægger Lee, hos Shotokans grundlægger, Funakoshi i Japan.

På grund af politiske forhold blev skolen tvunget til at lukke et par måneder senere. Først den 2. maj 1946 kunne Ro genåbne sin skole.

Det er bevist at Song Moo Kwan er den ældste kwan, til trods for at Chung Do Kwan ofte er blevet nævnt som den ældste.

Den 25. juni 1950 måtte Song Moo Kwan igen lukke - ligesom de fleste andre kwans, på grund af Korea-krigen

Den åbnede igen efter krigen den 20. september 1953 i Seoul.

Byung Jick Ro

Chung Do Kwan

Chung Do Kwan var den anden kwan af de moderne koreanske kampkunst stilarter, der blev grundlagt i september 1944.

Systemet blev grundlagt af Won Kuk Lee, og skolen lå i Seoul.

Lee begyndte sin karriere i kampkunst, da han rejste til Japan i 1926, i en alder af nitten. Han gik på universitetet. I løbet af sin tid på universitetet fik han kendskab til Karate og siges at have trænet direkte under grundlæggeren af Shotokan, Gishin Funakoshi.

Lee vendte tilbage til Korea og begyndte som sagt at undervise i kampkunst i september 1944.

I løbet af den japanske besættelse var det næsten umuligt for en koreansk statsborger at åbne en skole for kampkunst i deres hjemland. Men Lee havde et tæt forhold til den japanske generalguvernør i Sydkorea, og fik derfor lov til at åbne sin Karateskole.

Won Kuk Lee

Dette førte til udbredte rygter og dyb mistillid til Lee, at han var japansk sympatisør.

I forbindelse med den koreanske uafhængighed i 1945 stod Lee for retten for hans japanske tilhørsforhold - hvilket fik ham til midlertidigt at lukke sin skole.

Han blev ikke dømt, og i forbindelse med sin frifindelse blev han meget proaktiv i sin holdning om koreansk uafhængighed og dannede en tæt alliance med det koreanske rigspoliti.

Faktisk så tæt, at da Chung Do Kwan genåbnede i april 1946, blev det omtalt som dojangen for det koreanske rigspoliti.

I 1951 bad Lee pga. alder, Duk Sung Son om at tage over som Kwan Jang Nim af skolen, hvilket han gjorde.

Mange af de koreanske skoler for kampkunst blev lukket igen under Koreakrigen mellem 1950-1953. Chung Do Kwan var ingen undtagelse. Den genåbnede sine døre for anden gang i 1953.

På dette tidspunkt besøgte grundlæggeren, Lee dog sjældent skolen. Son var fortsat Kwan Jang Nim hos Chung Do Kwan.

Senere åbnede Jung Do Kwan (1954) og Oh Do Kwan (1955), der grundlæggende stammede fra Chung Do Kwan.

Chosun Yun Moo Kwan – senere Ji Do Kwan

Yun Moo Kwan (omdøbt til Ji Do Kwan i 1950) er en af de fem oprindelige skoler for kampkunst, der er etableret på den koreanske halvø ved afslutningen af 2. Verdenskrig.

Grundlæggeren af dette system var Sang Sup Chun

Udviklingen af Ji Do Kwan begyndte dog allerede i 1931, en koreaner som underviste i japansk Judo, etablerede skolen i Seoul.

Han bad efter 2. Verdenskrig Sang Sup Chun om at oprette et kursus i Kwon Bop på hans skole.

Kwon Bop er det koreanske navn for japansk Karate.

Chun havde begyndt sin kampkunst træning i Judo, mens han gik i gymnasiet.

Han flyttede til Japan for at gå på College. Det var i denne periode, at han fik kendskab til Shotokan Karate og menes at have opnået sort bælte.

Ved sin tilbagekomst til Korea i 1940, underviste Chun hemmeligt i Shotokan Karate til private studerende. Dette er årsagen til at ejeren af Ji Do Kwan kendte til ham. Da det var forbudt at praktisere under den japanske besættelse, blev hans undervisning ikke registreret indtil han formelt etablerede sin undervisning i slutningen af 2. Verdenskrig.

Chun hyrede hjælp fra Byung In Yoon til at undervise på Ji Do Kwan. Yoon havde 4. dan i Karate.

Yoon underviste på Ji Do Kwan i omkring et år, før han brød ud og dannede Chang Moo Kwan.

Chun overtog igen undervisningen på fuld tid på Ji Do Kwan. Hans undervisning fortsatte indtil skæbnen ville at han blev kidnappet og fængslet af den nordkoreanske militær under Korea-krigen pga. en tvist.

Han blev aldrig hørt fra igen, og man mente til sidst at han var død.

Yoon var imod at forene de forskellige koreanske skoler for kampkunst under Taekwondo navnet. Ligesom Hwang Kee fra Moo Duk Kwan, ønskede han, at Ji Do Kwan skulle forblive fri fra organisatorisk kontrol.

Dette var Yoon ikke enig med de øvrige medlemmer af Ji Do Kwan om, og Chong Woo Lee blev valgt til ny præsident for Ji Do Kwan.

Lee gjorde Ji Do Kwan til en af de førende skoler for kampkunst i det moderne Korea. Dens udøvere blev noteret for gentagende sejre i sydkoreanske kamp mesterskaber.

Derudover havde Lee flere centrale positioner i Korea Taekwondo Association og World Taekwondo Federation gennem årene.

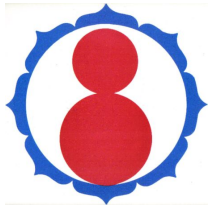
Sang Sup Chun

Byung In Yoon

Chong Woo Lee

Ji Do Kwan hylder Shotokan (Song Do Kwan på koreansk) og Judos indflydelse i sit logo. Logoet består af to cirkler. Hvis den øverste cirkel bliver fjernet, forestiller det den centrale cirkel i Shotokans logo. I den ydre ring ses mønstret i Kodokan, Judos logo.

I 1956 åbnede Lee Kyo Yoon, der var elev af Sang Sup Chun sin egen skole, og kaldte den Han Moo Kwan.

Moo Duk Kwan

Der var to forskellige skoler i Moo Duk Kwan der udviklede sig fra en enkelt kilde i det moderne Korea. Den første er mest kendt som Tang Soo Do.

Den anden er Moo Duk Kwan grenen af Taekwondo. For at forstå, hvordan disse to separate enheder blev dannet, må vi først se på grundlæggelsen.

Tang Soo Do Moo Duk Kwan

Grundlagt af Hwang Kee. Hwang Kee var udenlandsk koreaner i det meste af den japanske besættelse. Han beskrev at han oprindeligt studerede de koreanske stilarter Soo Bak Do og Taekkyon i sit hjemland, inden han forlod Korea i 1936 for at emigrere til Kina og arbejde for Syd Manchuriets jernbane. I tidlige interviews med Hwang Kee fortæller han at han studerede mange systemer af kinesisk kampkunst, mens han boede i Japan.

Senere har det været beskrevet at han også studerede et system af Karate mens han var i denne region. Intet af dette er dog nogensinde blevet dokumenteret.

Hwang Kee

Det har ført til en enorm debat om, hvor han fik sin avancerede viden om kampkunst fra. Ikke desto mindre er han en af de mest indflydelsesrige personer der har ledt den moderne koreanske kampkunst mod verdensomspændende accept.

Hwang Kee grundlagde formelt sit system af selvforsvar på sin fødselsdag, den 9. november 1945. Lige før den koreanske uafhængighed i 1946, og systemet som senere skulle blive kendt som Tang Soo Do begynde at blive undervist på jernbanestationen i Seoul. Han kaldte det Tang Soo Do Bu.

Idet den første skole af Tang Soo Do Moo Duk Kwan var på en jernbanestation, var det naturligt at mange af Hwang Kees første elever, var ansatte ved jernbanen.

Skolen blomstrede i fem år, men på grund af Korea-krigen blev skolen lukket den 25. juni 1950. Da den genåbnede havde Hwang Kee ændret navnet til Moo Duk Kwan.

Fra 1953 begyndte Tang Soo Do Moo Duk Kwan at udvikle sig. Hwang Kee ændrede det officielle navn til The Korea Soo Bahk Do Association. I 1955 havde organisationen ti dojanger med centralt hovedkvarter

nær Seoul Station. I samme år var The Korea Su Bahk Do Association vært ved det første kinesisk-koreanske kampkunst mesterskab.

Tae Kwon Do Moo Duk Kwan

Hwang Kees bedste elev, Chong Soo Hong blev født i Seoul Korea 12. juli 1930 og døde i 1998. Hong blev efter sin død tildelt dan nr. 10 i Moo Duk Kwan.

Som 18-årig søgte han arbejde ved jernbanerne og fik job. Her mødte han Hwang Kee og begyndte at træne Tang Soo Do. På det tidspunkt havde Hwang Kee 6-7 elever. De havde ingen træningsfaciliteter, og trænede derfor i åbne rum eller udenfor i middagspauserne.

Da krigen brød ud d. 25. juni 1950, blev Hong optaget i politiet. Hong og hans kollegaer arbejdede for at bekæmpe kriminalitet i den midlertidige hovedstad. Det siges at han under hele krigen bragte sin Tang Soo Do dobok med sig. I 1953 begyndte han selv at undervise i Tang Soo Do i Tae Ku City. Han havde på det tidspunkt opnået 2. dan.

Da Hong returnerede til Seoul, fungerede han som vicepræsident samt chefinstruktør hos Moo Duk Kwan headquarter.

Noget af det første han skulle være med til, var dannelsen af Korea Tae Soo Do Association. Hwang Kee trak sig dog kort tid efter grundlæggelsen, og Moo Duk Kwan blev sat uden for.

Det lykkedes ikke at få Korea Tae Soo Do Association til at køre, men de forsøgte igen i 1965. Hwang Kee ville igen ikke være med fordi han ville bevare kontrollen over sin organisation. Hong var dog visionær, og kunne godt se hvilken vej det gik, hvis man ville være med hvor tingene skete. Derfor brød Hong og to andre højtgraderede instruktører (Kim Young Taek og Kang Ik Lee) med deres lærer og fortsatte deres egen gren af Taekwondo Moo Duk Kwan.

Hong åbnede sin egen skole i maj 1967 i Bul Kwang Dong distriktet i Seoul. Den blev en del af Korea Taekwondo Association. Da Hwang Kee jo havde meldt sig ud, var der nu to forskellige selvforsvarssystemer med titlen Moo Duk Kwan.

Mange højtgraderede instruktører af Tang Soo Do Moo Duk Kwan fulgte efter og brød fra Hwang Kee og blev en del af Taekwondo grenen af Moo Duk Kwan.

Taekwondogrenen af Moo Duk Kwan endte med at blive meget større end Hwang Kees, So Bahk Do.

Kang Ik Lee blev valgt som den første præsident i Taekwondo Moo Duk Kwan den 20. november 1965.

Hong blev selv den tredje præsident for Taekwondo Moo Duk Kwan den 27. juli 1971. I februar 1974 blev han udnævnt til Vice Præsident for Kukkiwon.

Chong Soo Hong

Hongs bedste ven Kim In Suk (danbon nr. 12) tøvede ikke med at følge efter Hong, og blev valgt som den 1. Vice Præsident i Moo Kwan Kwan Taekwondo.

Kim In Suk

GM Shin Shul Kang, som er god ven med vores Ko Tai Jeong, har Kim In Suk, Chong Soo Hong og Hwang Kee, hængende side om side i sin dojang.

Moo Duk Hae

I slutningen af 1970'erne omdøbte Taekwondo Moo Duk Kwan sig til Moo Duk Hae, i indsatsen for at samles under Kukkiwon. Dette blev gjort i et forsøg på at gøre organisationen mere til et broderskab og mindre en ledelsesorganisation.

Selvom navnet blev formelt vedtaget af selskabets bestyrelse, kender kun få praktiserende uden for Sydkorea til navnet, da de fleste instruktører, der har en grundlæggende tro på Moo Duk Kwan stadig bruger dette mere almindeligt kendte navn. Master Hong blev i øvrigt den 1. præsident i Moo Duk Hae.

Chang Moo Kwan

Chang Moo Kwan blev grundlagt hos YMCA (Young Men's Christian Association) i Seoul i 1946 af Byung In Yoon.

Under den japanske besættelse siges det, at Yoon studerede et kinesisk system for selvforsvar. Han flyttede til Japan for at gå på universitetet.

Mens han var der, studerede han Karate under ledelse af Kanken Toyama, grundlægger af Shudokan Karate (ikke Shotokan). Det hævdes, at han opnåede 4. dan i dette system af Karate. Det er også angivet i nogle dokumenter, at han var kaptajn på Karate holdet på universitetet - selv om der ikke er nogen dokumenterede data til at bevise denne påstand.

Yoon Byung In

Efter den koreanske uafhængighed vendte Yoon tilbage til Korea og i 1946 åbnede han YMCA Kwon Bup Bu eller Chang Moo Kwan, som det senere kom til at hedde.

Til at starte med, havde han mere end fem hundrede studerende. Men hans undervisningsmetode var så streng, at rygterne sagde at der var mindre end to hundrede elever tilbage efter kun et par måneder.

Yoon forsvandt i kamp under Korea krigen i 1950, og kom først tilbage i 1966. Efter krigen genåbnede to af Yoons højst graduerede skolen hos YMCA. Disse to elever var Soon Bae Kim og Nam Suk Lee.

Lee blev i 1946 udnævnt til den første officielle instruktør i Chang Moo Kwan af dens grundlægger.

I 1953 blev han den 2. præsident for organisationen.

Fra 1961 frem, havde han flere centrale positioner i Korea Taekwondo Association, herunder vicepræsident. Han døde i det sydlige Californien i slutningen af år 2000.

Nam Suk Lee

Kang Duk Won

Der skete yderligere en opsplitning af Chang Moo Kwan. Det skete i 1953. Lee og Kim begyndte at have konflikter med to andre højtstående instruktører på skolen, som derefter forlod skolen og dannede Kang Duk Won i 1956. Park Chull Hee var den ene af grundlæggerne.

Park Chull Hee

Oh Do Kwan

Oh Do Kwan blev grundlagt af General Choi Hong Hi og Nam Tae Hi. Begge mænd var højt rangerede militære officerer i den nydannede koreanske befrielseshær. Deres medlemmer blev oprindeligt undervist på en koreanske 3. Army Base.

Choi Hong Hi blev født ind i en fremtrædende koreansk familie. Han flyttede til Japan i sin ungdom for at fremme sin uddannelse. Mens han var der, begyndte han at studere Shotokan Karate og fik angiveligt tildelt sort bælte. På tidspunktet hvor Anden Verdenskrig brød ud, blev han tvunget til tjeneste for det japanske militær. Efter Anden Verdenskrig og nederlaget til de japanske besættelsesstyrker, blev han en central figur i det nydannede koreanske militær.

Choi Hong Hi

Nam Tae Hi blev elev hos Chung Do Kwan umiddelbart efter den koreanske uafhængighed. Han blev hurtigt en mester i kunsten og begynde undervisningen på Korean Army Military Signal Skole den i 1947. I samme periode mødte Nam Choi, der var medlem af den 29. infanteridivision. Det blev grundlaget for Oh Do Kwan.

Som årene skred frem, og i ikke uvæsentlig grad pga. General Choi's ledende position i det koreanske militær, blev Oh Do Kwan det centrale fokus for kampkunst undervisning til den koreanske hær. Sort bælte kunne kun accepteres og overføres fra elever af Chung Do Kwan, hvor Choi også var direktør. De udøvere der havde sort bælte fra andre kwans måtte omskoles og testes igen for at komme i betragtning til officiel sort bælte status. Denne formulering fra General Choi's hånd satte spørgsmålstejn hos mange udøvere af moderne koreansk kampkunst. Det var ikke desto mindre den drivkraft der bragte de koreanske kampkunstarter sammen under et fusioneret Taekwondo.

Sammenlægningen

Sammenslutningen af de koreanske kwans til én organisation startede i begyndelsen af 1950'erne, hvor lederne af de forskellige skoler begyndte at mødes i forsøget på at danne en central organisation. På grund af Korea krigens udbrud, blev disse indledende forsøg dog ikke en succes.

I perioden med krig, dannede flere kwan ledere, der boede i den koreanske krigstids hovedstad Pusan en alliance og lovede hinanden at oprette én styrende organisation, når krigen sluttede.

Efter Koreakrigen, gik kwan lederne sammen og dannede organisationen Korea Kong (Tang) Soo Do Association 25. maj 1953.

Udtrykket Kong Soo Do blev vedtaget på grund af at dette udtryk var almindelig brugt til at beskrive Kwon Bop (Karate) i det koreanske sprog.

Faktisk er Tang Soo Do 당수도 den Koreanske udtale af de Kinesiske skrifttegn 唐手道, og oversættes bogstaveligt til "Håndens Vej". De selvsamme skrifttegn udtales som "Karate-Do" i Japan.

Da koreansk politik var dybt involveret i alle aspekter af koreansk kultur, blev Joo Jo Young som var leder af sammenslutningen af koreanske indbyggere i Japan, den første præsident for organisationen. Han blev snart fulgt op af en ny præsident, nemlig republikken Koreas finansminister. GM Byung Jick Ro blev valgt som direktør og Chong Woo Lee som generalsekretær. Fokus for den nye organisation var at fastsætte et standardiseret system til graduering.

Da hver kwan leder havde deres eget system for undervisning og graduering, viste det sig at være problematisk. Ikke desto mindre blev de to første gradueringer foretaget i Chung Do Kwans centrale dojang, som faktisk var placeret i en kirke, da den ikke blev anvendt til kirkelige handlinger. De næste to gradueringer blev foretaget i en anden dojang.

På dette tidspunkt var 4. dan den højeste grad der blev tildelt af Korea Kong Soo Do Association. Denne rang blev givet til de tidligere kwan grundlæggere og de højtrangerede undervisere i systemerne.

Der var næsten øjeblikkeligt uenighed blandt nogle af grundlæggerne af de originale koreanske kwans. De var utilfredse med gradueringsstandarderne inden for den nye organisation. To af de utilfredse ledere var Hwang Kee fra Moo Duk Kwan og Duk Sung Son fra Chung Do Kwan.

Hwang Kee var den første til at forlade organisationen. Efter kun én måned. Hans afgang var i væsentlig grad fordi han ikke fik en position på det centrale gradueringsudvalg, som satte standarderne for organisationen. Cirka en måned senere fjernede Son sin skole, Chung Do Kwan, fra organisationen af samme grund.

Hwang Kee fortsatte med at skubbe på, for at få Det Koreanske Amatør Sports Forbund til at give Korea Tang Soo Do Association officiel status. Dette forsøg mislykkedes til sidst, og til trods for at Byung Jick Ro som var en central person i Korea Kong Soo Do Association forsøgte at forhindre det, var andre kwans der heller ikke var blevet godkendt inden for denne gruppe, begyndt at afholde deres egne gradueringer.

Det var især Oh Do Kwan, der i sidste ende førte til at Korea Kong Soo Do Association mislykkes. På grund af General Choi's indflydelse i militæret og dermed regeringen, var etableringen af en vellykket centralorganisation uden politisk støtte, praktisk talt umulig.

I 1959 bad General Choi, Undervisningsministeriet og Det Koreanske Amatør Sports forbund om at grundlægge en ny organisation som skulle hedde KTA. På grund af sine tætte bånd til den koreanske præsident Rhee var godkendelse til denne organisation stort set sikret.

General Choi fandt på navnet Taekwondo i 1955 og indprentede det i hovedet på den koreanske offentlighed ved at få udøverne til at råbe "Tae Kwon", hver gang de udførte en teknik. Da enhver koreansk mand var forpligtet til at tjene i militæret, blev alle indoktrineret i Taekwondo kampkunsten.

Selv om der var flere navne i betragtning, og der var omfattende debat, blev med hjælp fra især Hwang Kee de primære kwans bragt sammen og navnet Taekwondo blev endelig accepteret på grund af, at det var tæt på navnet på den gamle koreanske kampkunst, Taekkyon. Det var bl.a. den Sydkoreanske præsident Rhee, der synes at Taekwondo lignede Taekkyon, og derfor synes at navnet Taekwondo passede så godt.

Kwanerne blev endelig samlet under Korea Taekwondo Association i 1959. General Choi blev valgt som præsident pga. sin status i militæret. Byung Jick Ro fra Sang Moo Kwan og Kwe Byung Yoon fra Ji Do Kwan blev valgt til vicepræsidenter. Hwang Kee fra Moo Duk Kwan blev udnævnt til ledende direktør.

Hwang Kee's deltagelse i organisationen var dog igen kortvarig. Han brød allerede samme år. I 1960, hvor Sydkorea gennemgik en periode med internt kaos, fordi præsident Rhee blev afsløret i omfattende korruption, kollapsede Korea Taekwondo Association. Hwang Kee var i øvrigt en af de stærkeste fortalere for afsættelse af præsidenten.

I den periode blev Hwang Kee endelig bevilliget statslig anerkendelse for sin organisation, Korea Soo Bahk Do Association, af Det Koreanske Amatør Sports Forbund og Undervisningsministeriet.

Det var ikke før 16. maj 1961 da præsident Rhee blev væltet ved et militærkup, at lederne af de koreanske kampkunst stilarter blev tvunget til at fusionere. Årsagen var regeringsdekret nr. 6 i militærkuppet, hvor det blev beskrevet, at alle skoler i den koreanske kampkunst skulle samles under ét.

Korea Tae Soo Do Association

På grund af netop regeringsdekret nr. 6, samledes lederne af kwans igen og forsøgte at samarbejde under én organisation. Det blev debatteret heftigt gennem hele 1961. Gruppen opstod med navnet Korea Tae Soo Do Association.

Som det var tilfældet med Korea Kong Soo Do Association da den blev dannet i 53, blev den primære bekymring hos de højtrangerede medlemmer, hvordan pensum og gradueringsstandarder skulle udformes.

For at sikre standarder blev et inspektionshold oprettet og udsendt til de forskellige kwans med henblik på at udbrede og sikre anvendelsen af de standardiserede Hyungs og frikamp/sparring teknikker.

Selvom Korea Tae Soo Do Association var organisationen der lagde fundamentet for, hvad der skulle blive Taekwondo, var der stadig masser af magtkampe.

Mange af de højtrangende medlemmer kunne ikke lide, at de blev dikteret hvordan de skulle undervise og graduere deres studerende. Igen, helt i front i denne kontrovers var Hwang Kee. Den 20. juli 1962 trak han én gang for alle, Moo Duk Kwan ud af organisationen.

Det er vigtigt at bemærke, at på grund af General Chois tætte samarbejde med afsatte præsident Rhee, (selvom Choi var en del af militærkuppet), spillede han faktisk ikke en vigtig rolle i dannelsen af den nye

organisation. Selv om han engang havde haft centrale positioner i hæren og efterretningstjenesten, var han yderst ilde set af den nye koreanske præsident Chung Hee Park. General Choi forklarede dette med, at præsident Park ikke kunne lide ham på grund af at han engang havde været hans overordnede officer. Choi blev i 1962 tvunget til at træde tilbage fra militæret og blev sendt til Malaysia som ambassadør.

På det tidspunkt blev koreansk politik igen blandet ind i kampkunsten. Korea Tae Soo Do Association forblev uden en præsident i cirka et år efter den blev grundlagt. Derefter blev en anden General, nemlig Myung Shin Choi dens første præsident den 28. december 1962.

1955 og årene frem

Vi bevæger os lidt tilbage i tiden igen. 1955 var året hvor navnet Taekwondo blev til.

Præsidenten for Korea var som nævnt tidligere, vild med navnet Taekkyon, men det mente Choi Hong Hi bestemt ikke det skulle hedde, da det slet ikke havde noget med Taekkyon at gøre.

Choi inviterede til en fest i en af sine favorit Kisaeng restauranter. Kisaeng var et sted hvor man kunne købe både sprut og damer. Et moderne koreansk Geisha hus. Et sted hvor man kunne købe indflydelse, og med snedighed kunne opnå magt over mænd der kom til at tage lidt for meget for sig af retterne.

Lederne fra de ni store karate skoler blev inviteret.

Choi var leder af både Oh Do Kwan og Chung Do Kwan. Dermed var han leder af to ud af de ni skoler, så hans indflydelse var stor. Hver leder fik et stykke papir, hvor de skulle skrive deres forslag til navnet. De andre ledere skrev Tang Soo Do, og kun Chois højre hånd Nam Tae Hi og Choi skrev Taekwondo. Taekwondo lød underligt i de andres ører. Kwon var et velkendt tegn, men Tae var ukendt.

Choi forklarede hvad Tae betød, og tog en chance og fortalte at Tae Kwon relaterede sig til Koreas gamle system Taekkyon, som han jo vidste at præsidenten var vild med. Relationen mellem Tae Kwon og Taekkyon var dog det pure opspind. Det man dyrkede var ren Karate på daværende tidspunkt.

Lederne var skeptiske, og mente der skulle laves noget historisk research. De gav Choi en deadline der hed 31. dec. 1955. Mødet blev sluttet, og Choi måtte i gang med at lave den historiske research. Senere viste det sig at researchen var meget sparsom. Choi fremlagde gamle hulemalerier, og en gammel Taekkyon manual fra 1759 blev også brugt som historisk dokumentation.

Kort efter den famøse Kisaeng fest, stoppede Choi med at påstå at der *kunne* være en relation mellem Tae Kwon og Taekkyon, men påstod simpelthen at det VAR Taekkyon, af den ene årsag at han vidste at Koreas diktator elskede Taekkyon.

Selv om der ikke var nogen af de civile der endnu havde stemt for navnet Taekwondo, beordrede Choi og Nam soldaterne til at skrive TAE KWON når de bukkede og når de lavede slag.

De andre civile ledere holdt sig stadig til navnet Tang Soo Do eller Kong Soo Do.

Sydkoreas diktator var ikke enig i at det skulle hedde Taekwondo, han kunne bedre lide den måde Taekkyon blev skrevet på. Ved hjælp af godt lobby arbejde lykkedes det dog alligevel at få Koreas diktator til at acceptere navnet taekwondo. Det var jo rigtig fint, for så kunne Choi og Nam påvirke præsidenten til at tvinge resten af de civile kwans til at kalde deres kampkunst for taekwondo.

Da Choi begyndte at skrive sin første bog i 1957, lånte han en masse teknikker fra Karate, og påstod faktisk at det var Karate der havde stjålet teknikkerne fra Taekkyon under besættelsen af Korea.

Choi havde i 5 år sagt at Taekwondo var en ældgammel kampkunst, og lige siden har man i dojanger verden over påstået det samme. ITF var de første der bredte sig til den øvrige verden, og man kan derfor sige at det er deres skyld at det blev sådan.

I 1959 samledes kwan'erne sig under Korea Taekwondo Association KTA og Choi blev præsident. Senere påstod Choi Hong Hi at han var grundlæggeren af systemet, hvor han i virkeligheden var en af de grundlæggende medlemmer.

I 1961 var der et militært kup i Korea. Choi var ikke direkte med i kuppet, dog støttede han det. Det var dog ikke Chois general der havde taget magten, men en relativ ukendt general ved navn Chung Hi Park. Choi blev overrasket. Park havde været pro japansk, og Choi havde en gang været med til at udstede en dødsdom over ham for at samarbejde med japanerne.

Chois problem nu, var at han ikke var særlig gode venner med Koreas nye leder.

Kort tid efter kuppet, blev det koreanske CIA, i samarbejde med det amerikanske CIA grundlagt. Det blev en meget frygtet organisation i Korea. De havde mandat til alt hvad FBI og CIA gjorde i USA, plus meget mere.

Kampkunst udøvere blev hyret til at arbejde i diktatorens sikkerhedstjeneste. Til trods for at Choi stod på den forkerte side i forhold til Koreas leder, var han stadig magtfuld. Han havde jo trods alt støttet kuppet, og han havde gode taekwondo forbindelser i KCIA, og så havde han jo kommandoen over 100.000 soldater.og så festede han i det magtfulde kisaeng huse.

I efteråret 1961 spurgte kampkunstlederne den nye diktator om hjælp til at samle kampkunsterne i Korea. Der blevet primært dyrket karate på det tidspunkt. Præsident Park og lederne bestemte sig for navnet Tae Soo Do til reorganiseringen.....altså ikke Taekwondo. Det fortsatte med at hedde KTA. Første gang KTA blev oprettet var jo i 1959 under navnet Taekwondo. Den organisation blev opløst ifm. kuppet i 1961. Choi som ikke var med i denne beslutning, var sur over at man ikke fortsat accepterede navnet Taekwondo som han havde forsøgt indarbejdet siden 1955. Choi startede igen en mission der skulle få navnet tilbage til Taekwondo.

Forholdet mellem Park og Choi blev dårligere og dårligere, og det endte med at Choi i 1962 blev udstationeret i Malaysia som ambassadør. En post han på ingen måde havde lyst til.

Der blev holdt en afskedsfest hvor Choi og Nam Tae Hi tog afsked med hinanden. Choi tog til Malaysia og Nam blev sendt til Vietnam, hvor han begyndte at træne soldater. Nam udvalgte 60 soldater fra den koreanske hær, trænede dem i 6 måneder og sendte dem derefter ud for at træne andre. Det var kun en start. Vietnam var det første land Taekwondo blev udbredt til, og det blev meget stort.

Vietnam var det bedste der var sket for koreansk kampkunst. Det blev meget populært. Mange amerikanere udstationeret i Vietnam, lærte at det skulle hedde Tang Soo Do, kun koreansk militær kaldte til Taekwondo. Amerikanerne inviterede koreanske instruktører til at undervise i USA, og det blev dermed udbredt til USA.

Vietnam, USA, Vesttyskland og Malaysia blev grundpillerne for udbredelsen af Taekwondo.

Choi udbredte bl.a. taekwondo til Europa, da han var blevet inviteret af den koreanske ambassadør i Vesttyskland. De lavede deres Europa Tour i 1965.

På billedet til højre ses Jong-Soo Park (mellem de to ambassadører) I 1964, blev han Koreansk mester. I 1965 hvor billedet er taget, tog han med på Europa Tour. Samme år blev han inviteret til Tyskland som landstræner for det Tyske Forbund.

I 1966 forlod han Tyskland for at tage videre til Holland, hvor han grundlagde det Hollandske Forbund. I begyndelsen af 1968 rejste han til Canada.

Han blev afløst af Yoo Sun Lee i april 1968. Han flyttede dog efter en opvisning i Frankrig, hurtigt videre til Frankrig. Han blev afløst af Seo Myung Soo i august 1969. Det var ham der graduerede Gunnar Sørensen til 1. dan i 1973. Det vender vi tilbage til.

Choi var kommet tilbage til Korea, og det var ikke lykkedes at imponere de andre kampkunstledere med hans Europa Tour. Der var rod i KTA som stadig hed Korea Tae Soo Do Association.

Alle ville være ledere, og det lykkedes simpelthen Choi at blive præsident igen i 1965.

Koreas diktator accepterede at navnet igen blev omdøbt til Korea Taekwondo Association 5. august 1965. Det havde Choi drømt om siden han blev sat uden for indflydelse og sendt til Malaysia som Ambassadør.

Der var dog så mange problemer i organisationen, at de andre ledere allerede i januar 1966 pressede Choi til at gå af som præsident, mod at de hjalp ham med at starte hans eget private International Taekwondo Federation den 22. marts 1966. Dermed blev ITF grundlagt.

For at få indflydelse udpegede Choi, KCIA's grundlægger Pistol Park (Chong-Kyu Park) som ærespræsident, og der kom også nogle KCIA-agenter med ind i lederskabet.

KCIA var virkelig grimme. De blev kendt for yderst hårdhændede forhørsmetoder, så som slag med kæppe, stød og waterboarding, blandt andet mod koreanere der opholdt sig i Europa. Der gik ikke lang tid før Choi opdagede at KCIA også brugte taekwondoudøvere som agenter i andre lande.

Der var bl.a. en episode i Tyskland og Frankrig i 67 hvor koreanere blev lokket til at tage tilbage til Korea, hvor de

enten blev mishandlet under forhør, eller forsvandt. Det havnede den gang på avisernes forside som "The East Berlin Incident". 194 Koreanske studerende blev anholdt. 34 blev dømt, hvor af 6 til døden. Resten blev først løsladt i august 1970.

I 1979 blev præsident Park (ham som Choi havde et skrækkeligt forhold til) skudt og dræbt af sin egen sikkerhedschef under en fest i KCIA-hovedkvarteret i Tyskland. Sikkerhedschefen havde inviteret Park, og de var blevet godt fulde. Det oplyses efterfølgende at Sikkerhedschefen var kommet op at skændes med en af præsidentens livvagter. I arrigskab havde Sikkerhedschefen trukket sin pistol, og var kommet til at skyde præsidenten. Ironisk nok døde præsidenten midt i den sværeste tid han havde haft som diktator i landet. Mange mente ikke det var et uheld.

Den magtfulde

En mand ved navn Un Yong Kim kom ind i billedet i slutningen af 60'erne.

Choi fandt ud af, at den sydkoreanske præsident og KCIA-grundlægger Pistöl Park havde udpeget en KCIA specialagent ved navn Un Yong Kim til at skulle overtage magten i Taekwondo i Korea.

Kim kom i hæren som 19-årig og studerede på en militær skole i Georgia USA, og senere på et universitet i Texas. Det havde kostet en formue, men Kim kom fra en rig familie. Kim talte derfor perfekt engelsk.

Un Yong Kim endte i KCIA i 1963 og blev udposteret i USA, netop fordi han var så god til at tale engelsk. Officielt var han diplomat, uofficielt var han agenten Mickey Kim, som rapporterede til Korea. Kim havde gode taekwondoforbindelser i USA, bl.a. til taekwondo pioner Jhoon Rhee. Rhee er blevet kaldt Father of American Taekwondo.

Kim blev udnævnt til Vicedirektør for Republikken Koreas sikkerhedstjeneste af den sydkoreanske præsident. Han blev valgt som Præsident for Korea Taekwondo Association (KTA) den 23. januar 1971. Selv om han oprindeligt ikke ønskede stillingen på grund af de fortsatte konflikter i organisationen, blev han af den koreanske regering bedt om at acceptere og rydde op i organisationen.

Med holdningen om at Taekwondo er en koreansk kampsport og dets styrende organ skulle være placeret i Korea, opløste Kim forholdet mellem Korea Taekwondo Association og Choi Hong Hi's ITF. I 1973 blev World Taekwondo Federation dannet, og Kim blev selvsagt valgt som præsident.

Kim arbejdede fra 1963 til 71 med KCIA i USA og Asien. Han arbejdede bl.a. med en fond i Washington som organiserede højtprofilerede event i starten af 70'erne. Han blev en del af et koreansk netværk der bestak og førte personer fra den amerikanske kongres bag lyset. Rhee hjalp med at sætte fonden op, på vegne af den koreanske pastor Sun-Myung Moon som var leder af "The Holy Spirit Association For The Unification Of World Christianity. Bedre kendt som sekten "Moon bevægelsen", grundlagt i Korea i 1954.

AUSLAND

Südkorea: Umsturz aus Versehen?

Auf dem Höhepunkt der schwersten innenpolitischen Krise seit fast 20 Jahren wurde Südkoreas Diktator Park Chung Hee - „versehentlich“ - von seinem Geheim-

Neuer Staatschef Choi
Die Diktatur löst weiter

Diktator seine bislang schwerste innenpolitische Krise durchmacht.

dienstchef bei einer Party erschossen. Aber sein Nachfolger als Staatschef, der bisherige Ministerpräsident Choi Kyu He, wird das Land kaum zur Demokratie zurückführen.

Die Rolle, die der Geheimdienst KCIA in unserem Land spielt, verrät die Südkoreas Ministerpräsident Choi Kyu He einmal dem SPIEGEL: „Ich immer mal ein überleben werden, besonders im Ausland.“ Am vorigen Freitagabend spielte der KCIA eine so wichtige Rolle wie nie zuvor seit seiner Gründung durch Südkoreas Diktator Park Chung Hee: Geheimdienstchef Kim Jae Kyu hatte den Präsidenten Park zum Abendessen zweigleichen Stadt, der Heimat des Oppositionsführers. Nie zuvor war Park so offen herangegekommen worden. Die Demonstranten, einmal auf der Straße, griffen nicht nur Zeltwagen und Panzerkessel an, sie stürzten elf Polizeistationen und setzten ein Dutzend Streifenwagen in Brand. Der bedrückte Präsident, General von Seoul und bis zum Ende der Zweiten Weltkriegs Kollaborateur von Übertragung mit den japanischen Kollaboratoren seines Landes, wollte nur eines: Raus. Er verließ die Veranstaltung über Pusan, erließ ein Versammlungsverbot und eine Ausgangssperre ab 22 Uhr. Ob Park die Lage wieder in den Griff bekommen hätte, wird nie zu klären sein. Es ist zumindest zweifelhaft. Denn bis zum vorigen schwarzen Freitag hatten sich in der Geheime Südkoreas Studenten nur ein einziges Mal Straßenblockaden mit der Polizei geliefert - 1960. Darüber hinaus damals die Präsident Syngman Rhee, ein knappes Jahr später ergiff Park in einem Coup die Macht.

Der Spiegel 1979

Un Yong Kim

Så nu var Jhoon Rhee, Un Yong Kim, KCIA, og taekwondo blevet involveret i en surrealistisk historie der inkluderede Moon bevægelsen. Moon var med til at rejse penge til KCIA med f.eks. sanggrupper af koreanske børn, som folk troede var hjemløse. De arrangerede store velgørenheds events over hele USA. Mange amerikanske berømtheder og politikere lagde navn til de her projekter, uden at vide at KCIA og Moon var involveret.

ITF havde siden 1966 bredt sig til resten af verden, i modsætning til koreansk taekwondo. Der var mere end 30 nationale forbund rundt om i verden, og Taekwondo var blevet populært pga. personer som Bruce Lee, Chuck Norris, og Jhoon Rhee.

I 1971 besluttede den koreanske præsident at taekwondo skulle være Kukki, altså nationalsport i Korea. Kims primære opgave var at rejse penge til et nyt taekwondohovedkvarter og til et verdensmesterskab. Han beholdt sit magtfulde job som assistent for sikkerhedschef Pistol Park og beholdt også sin KCIA-forbindelser til Moon bevægelsen i USA. Kim skulle afholde verdensmesterskab, og Moon bevægelsen støttede det ved at sende checks til Kim og KTA.

Bl.a. for at gøre livet surt for ITF, besluttede den koreanske regering, at alle skulle have en særlig tilladelse for at drive dojang i Korea. De nye regler var så strenge at 80% af alle dojanger lukkede. Derefter blev det besluttet at der skulle pålægges en skat på virksomheder, deriblandt dojanger, og dermed lukkede man en del ITF dojanger i Korea.

I 1971 sendte Kim instruktører til lande der i forvejen havde ITF instruktører, bare for at udfordre Choi. Kim sendte bl.a. en ung instruktør til Malaysia for at åbne en dojang, og det lykkedes faktisk at presse ITF godt og grundigt i Malaysia. 10 måneder senere blev instruktøren fundet skudt og dræbt af skud i brystet i sit hjem. Man fandt aldrig morderen.

Un Yong Kim arbejdede fortsat med Moon bevægelsen som var delvist finansieret af KCIA, og en del af medarbejderstaben var også KCIA...og KCIA var ofte taekwondo folk. KCIA brugte Taekwondo skoler i USA som base for hemmelige operationer, i en periode var de her personer involveret i kidnapninger i USA af bl.a. koreanske studerende der var i mod Park regimet i Korea.

I 1972 besøgte to KCIA agenter Choi i hans hjem i Korea. Han følte at den måde de talte til ham på, indikerede at det bedste ville være at han styrede sit ITF et andet sted fra. Inden for en uge var Choi og Nam Suk Lee flygtet til Canada, hvorfra Choi styrede ITF til sin død i 2002.

Choi fortsatte med at påstå at Taekwondo var Taekkyon. En løgn der blev gentaget så mange gange, at dojanger verden over troede på den, og gentog det. Det samme har vi gjort, og gør desværre fortsat i Danmark og Dansk Taekwondo Forbund i 2020.

I 71 påbegyndte Un Yong Kim byggeriet af Kukkiwon. Det stod færdigt i 1972.

I 1973 blev World Taekwondo Federation dannet, og Kim blev selvfølgelig valgt som præsident. Organisationen har siden ført Taekwondo frem som en sport, til status som en olympisk disciplin. I dag hedder organisationen "World Taekwondo"

Mange kampkunstledere nægtede fortsat at fusionere i starten af 70'erne, men der gik ikke længe før de ikke havde noget valg. Kim omstrukturerede nemlig dele af KTA til WTF.

WTF var også i gang med at skrive Choi ud af historien. De skrev i stedet Nam Tae Hi ind som den der havde været en afgørende faktor. Nam var den der altid havde udført tingene for Choi. ITF-instruktører verden over, begyndte lidt efter lidt at desertere fra ITF for at tilslutte sig WTF. Nogle frivilligt, og andre presset af efterretningstjenesten. Man skal huske at mange ITF-instruktører også var KCIA, så den koreanske regering kunne diktere hvad de skulle. Da den koreanske regering var for WTF og imod ITF, var det kun et spørgsmål om tid, før instruktørerne/KCIA-agenterne blev trukket væk fra ITF.

Det første store tab var i 1971 da Vesttyskland pga. nogle interne konflikter rykkede fra ITF til WTF. I 1974 tilsluttede Tyrkiet sig WTF. Tyrkiet var på det tidspunkt et meget stort ITF-land.

WTF og Kim fortsatte lobby arbejdet, og blev medlem i de store sportsorganisationer, og overhalede dermed Choi på popularitet og styrke. ITF forsøgte også at blive medlem, men Kim lavede sin lobbyisme godt, og fortalte at Choi var en "permanent troublemaker", og at ITF var drevet af private interesser.

I 1975 i Sydkorea gav Kim sig selv et 8. dan, og placerede sig dermed over Masterne.

Relationen til Danmark

Danmark var ITF land indtil 1973. Der var derfor blevet dyrket ITF fra den spæde start i 1968 da Gunnar Sørensen mødte to hollændere på en campingplads, og de første 5 år af Taekwondos levetid i Danmark. Gunnar Sørensen blev gradueret til 1. dan under ITF i 1973 i Holland af Seo Myong Soo. Dette var lige inden skiftet til WTF som kom i 73.

Mange danske klubber var sure og meldte sig ud, for de ville ikke lave pensum om. Det var nærmest det gamle Korea om igen.

Seo Myong Soo kom til Holland fra Tyskland, hvor han havde arbejdet i minerne. Han tilpassede sig hurtigt Europæisk livsstil, og blev chefinstruktør i Hollandsk Taekwondo. Seo Myong Soo havde trænet Moo Duk Kwan Taekwondo, inden han tog til Europa og kom under ITF. Når ITF afholdt seminarer i Europa fungerede Soo som oversætter.

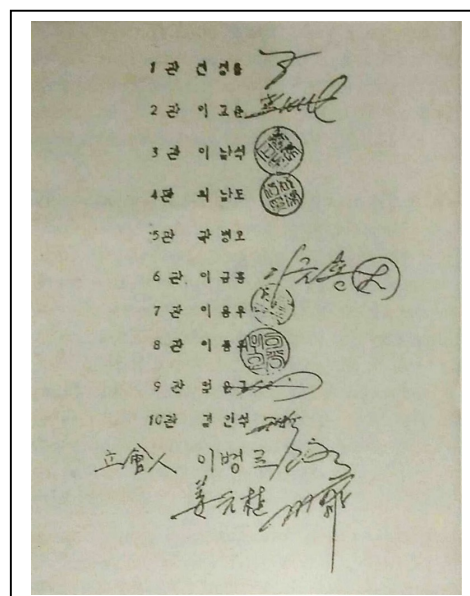
Seo Myong Soo

Fusion af Kwanerne

Først i 1978 satte Kim en stopklods i kwanernes kamp, da han ændrede KTA kwanernes navne til numre og endegyldigt fusionerede dem ind under Kukkiwon.

Dokumentet blev underskrevet af kwan lederne:

1 Kwan	Song Moo Kwan 송무관	af Jun Jung Woong
2 Kwan	Han Moo Kwan 한무관	af Lee Kyo Yoon
3 Kwan	Chang Moo Kwan 창무관	af Lee Nam Suk
4 Kwan	Moo Duk Kwan 무덕관	af Choi Nam Do
5 Kwan	Oh Do Kwan 오도관	af Kwan Bring Oh
6 Kwan	Kang Duk Won 강덕원	af Lee Keum Hong
7 Kwan	Jung Do Kwan 정도관	af Lee Young Woo
8 Kwan	Ji Do Kwan 지도관	af Lee Chong Woo
9 Kwan	Chung Do Kwan 청도관	af Uhm Woon Kyu
10 Kwan	Kwan Li Kwan 관리관	af Kim In Suk

Bemærk i øvrigt at Oh Do Kwan (5) er repræsenteret, men ikke har skrevet under.

Kwanerne fortsatte alligevel med at eksistere, og den dag i dag eksisterer nogle kwaner endnu, dog har de fleste adopteret pensum og retningslinjer fra Kukkiwon.

Den 10. kwan var et administrations kwan der blev dannet af kwans der ikke længere havde et tilhørsforhold. F.eks. Taekwondo Moo Duk Kwan. Det var i øvrigt Hong's bedste ven, Kim In Suk der underskrev for den 10. kwan.

Un Yong Kim døde 3. oktober 2017.

Den næste i rækken

Chung-Won Choue blev den næste WTF præsident i 2005, og han har siddet på posten lige siden.

Choue vidste at taekwondo ikke var en særlig publikumsvenlig sport, og man lavede derfor reglerne om, og det har man faktisk forsøgt lige siden.

Choue har forsøgt at rydde op i WTF, hvilket er delvist lykkedes.

Dog blev flere WTF officials allerede i 2006 arresteret for at have solgt falske dommer licenser.

Dr. Chung Won Choue

I 2007 røg Den Australske WTF organisation ud af Den Australske Olympiske komite pga. interne stridigheder og i 2008 var der igen krig i WTF, da en vicepræsident brokkede sig over dommerudvælgelsen til OL 2008. It aint over yet.

Kukkiwon er ikke meget bedre.

Direktøren for Kukkiwon i 2008 Seng-Wan Lee, havde været i fængsel for at arbejde sammen med 300 gangstere om at ødelægge et taekwondovalg i 2002. Han annoncerede at nu skulle man korruptionen til livs. At det kom fra en dømt kriminel, gjorde bare ironien større.

Den største bedrift i koreansk taekwondo er måske at ingen inden for de sidste 6 år, er blevet snuppet i at stjæle MERE end 1 million dollars, og ej heller blevet snuppet i at planlægge et snigmord.

Adskillige præsidenter senere.....

En af de senere præsidenter for Kukkiwon hedder Oh Hyun Deuk.

Han blev valgt i 2016, under stor protest, da det kun var en 10 mand stor komite der valgte ham, i stedet for 25 som påkrævet. 70 lande klagede, og 270 taekwondo mestre fra USA alene, sendte klager, hvor de forlangte valget ugyldigt, og afgang af Kukkiwons bestyrelsesformand. Det hjalp ikke.

Efter kort tid, oprettede Oh en special skip dan komite. De besluttede at man skulle kunne hoppe i dangraderne. Bl.a. fra 4. dan til 8. dan og fra 5. dan til 9. dan, mod betaling af mange tusinde dollars.

Mange 9. danner demonstrerede foran Kukkiwon, og nogle var inde og aflevere deres certifikater.

Oh Hyun Deuk

Efter kort tid blev skip dan indstillet midlertidigt. (Sådan hedder det i Korea, når man vil undgå at tabe ansigt) For nyligt er det som bekendt blevet genoptaget i USA. Igen under store protester.

Oh blev arresteret i 2018 for adskillige anklager, deriblandt ulovlige rekrutteringer, sexchikane og korrupsion. Pt. sidder en midlertidig præsident for Kukkiwon.

Kukkiwon afholder for første gang, en åben afstemning om præsidentposten den 11. oktober 2019.

Slagsmål, tortur, trusler, mord, bordeller, alkohol og druk, hemmelige agenter, Moon bevægelsen, korrupsion for millioner, Olympiaden og stærke enkeltpersoner der har præget Taekwondos historie. Det lyder jo voldsomt, og hvis det har lydt som en kriminalroman, så er det fordi, det til tider også har været sådan.

Danmark i dag

Heldigvis har vi danskere været forskånet. Vi har dyrket vores kampkunst, uvidende eller stiltiende indtil udenlandske historikere for 15-20 år siden, begyndte at grave i fortiden. Verden har åbnet sig med internettet, og viden er kommet frem i lyset.

Kukkiwon har et blakket ry, og det vil blive svært at få genoprettet det gode omdømme, når korrupte personer, fortsat får lov til at ødelægge det for alle andre, uden nævneværdige konsekvenser.

Desværre kræves der fortsat et Kukkiwon certifikat for at stille op til mesterskaber i WT, så derfor er udøvere over hele verden stavnsbundet til Kukkiwon.

Mange stormestre der dyrker den traditionelle del af Taekwondo, har meldt sig ud af Kukkiwon samarbejdet, og melder sig igen ind hos Kwanerne. Særligt Chung Do Kwan og Ji Do Kwan oplever i disse år, medlemsfremgang. Kwan certifikatet har igen fået værdi, og mange steder endda højere værdi end Kukkiwon certifikatet.

Dyrkning af kwanerne i Taekwondo Moo Duk Kwan, som er grundlaget for vores system er ikke udbredt. Det har været forsøgt. Bl.a. har HC Hwang (Hwang Kees søn) fra Soo Bahk Do (Tidl. Tang Soo Do Moo Duk Kwan) afholdt seminarer i Korea hos GM Shin Shul Kang, som i samme forbindelse blev udnævnt til Secretary General for det næsten nystiftede World Moo Duk Kwan Federation.

Afslutning

Hvad nu hvis?

Tænk, hvis Un Yong Kim ikke var kommet ind i Taekwondo?

Kims agenda var at få Taekwondo spredt til hele verden, få udryddet ITF og få Taekwondo med til de Olympiske Lege. Kim var med til at få Taekwondo gjort til nationalsport i Korea. Kim fik gjort det muligt for den koreanske regering, til enhver tid at styre Taekwondo over hele verden, ved at forpligte udøvere til at registrere sig hos Kukkiwon. Man kan sagtens dyrke Taekwondo, uden at blande Korea ind i det, men skal man konkurrere på højt plan, er man afhængig af Korea – afhængig af at man vil betale til Korea.

Havde man ikke besluttet at beskatte dojangerne i start 70'erne, og besluttet at Kwanerne skulle sammenlægges, havde vi muligvis ikke dyrket Taekwondo, men noget andet der lignede, sandsynligvis Tae Soo Do.

Det var General Choi der arbejdede hårdest for at få de forskellige kampkunstarter fusioneret og omdøbt til Taekwondo. Det lykkedes i første omgang i 1959, men så blev han sendt til Malaysia som ambassadør, så skippede alle de andre ledere igen navnet, og først da Choi kom tilbage fra Malaysia, blev kunsten igen omdøbt til Taekwondo, og har heddet det siden.

Da Un Yong Kim overtog ledelsen i koreansk Taekwondo i 1971, mødte han et meget fragmenteret Taekwondo hvor kwanlederne havde stor magt, og der var konflikter mellem kwanerne. Kims agenda var global udbredelse, og han fastholdt udelukkende at navnet skulle være Taekwondo, fordi Choi allerede fra 1965 og frem, havde gjort alt forarbejdet med at udbrede Taekwondo til hele verden. Choi havde fået retten til sit Taekwondo inden Kim kom ind i billedet. Ingen af de andre Taekwondo ledere ville have navnet, så måske havde vi dyrket ITF Taekwondo i dag, hvis WTF ikke havde overtaget verdensherredømmet.

Hvis der ikke havde været en Un Yong Kim, er det tænkeligt at den kampkunst der fandtes i Korea, var blevet udbredt til resten af verden som Tae Soo Do eller Tang Soo do, hvis den overhovedet var blevet udbredt.

Med Taekwondo i OL, vendte udviklingen. Fra at være en hård fuldkontakt kampkunst hvor knockouts- og hjernerystelser ikke var ualmindeligt, blev reglerne ændret med henblik på at højne sikkerheden, og scoringer med let kontakt på en elektronisk vest og hjelm.

Kukkiwon og World Taekwondo vil sandsynligvis fortsat være de dominerende faktorer i Taekwondo i årene frem. Dog vakler samarbejdet mellem Kukkiwon og WT. Seniorinstruktører fra Kukkiwon lægger ikke skjul på, at Kukkiwon og WT ikke kan lide hinanden. Kukkiwon mener at WT har ødelagt Taekwondo. Kukkiwon er da også selv begyndt at arrangere konkurrencer. Hanmadang er godt i gang. De arbejder på Hosinsul kurser, og de har udarbejdet nye serier. Årsag til dette er muligvis at WT har ændret meget på udførelsen af Taegeuks og poomsaer, efter at poomsaer stævner begyndte at komme frem i 90'erne.

Kukkiwon bløder op. Bestyrelsen kommer for første gang i historien til at bestå af, ikke koreanere. Præsidenten bliver valgt i en åben afstemning. Lad os blot håbe, at den næste leder ikke lader sig korrumpere af udsigten til penge og magt.

Fortsættes...

Alle kan frit anvende dette materiale, og mit håb er at mange vil udskifte den falske historie med de mange årstalsoversigter, relationen til Taekkyon, samt de koreanske kongedømmer og dynastier, med denne fortælling.